

FUGLEPAPPA'N

av Staffan Götestam

Trøndelag Teater 87 · 88

TEATRET

1937 **50 ÅR** 1987

TEATERLOFTET

PAPPAS LILLE PIKE?

Incest er et ord som vekker sterke følelser. Seksualitet er noe av det viktigste i våre liv. Det samme er forholdet til våre foreldre. Når de to følelsesområdene i våre sinn kobles sammen på en gal måte skjærer det seg for enkeltmennesket – fra puberteten og fremover i livet. Når det skrives dramatikk om disse ømtålelige emner kan det lett bli journalistisk spekulasjonsteater.

«Fuglepappa'n» er ikke det, men derimot et rikt scenestykke for alle aldre om viktige følelsesstrenger i våre sinn. Dette er temaer som er behandlet helt tilbake i antikken, med Sofokles' mektige tragedie «Kong Oidipus».

Staffan Götestam har skrevet et stykke som bare har ventet på å bli spilt her i Norge. Uansett hvordan vi lever våre liv, de fleste av oss pent på den riktige siden av loven, er dette stykket en spennende teatral reise i menneskesinnet som burde kunne gi noe til alle!

Velkommen!

Otto Homlung
Otto Homlung
Teatersjef

Lille fugl med frosne ben
satt så stille på frosnen gren
Løftet sine vinger mot solen ren
og fløy bort fra den frosne gren

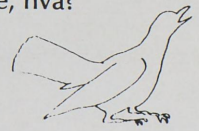
I stykker . . . i stykker . . . i stykker . . . i stykker
jeg går i stykker.

Speil . . . si meg, hvor er jeg?
Jeg ser et hull, der ansiktet skulle vært. Jeg ser mammas ansikt, øynene hennes ler.

Jeg vil være barn!
Du er så stygg, Maria, du er så stygg, jeg spyr av deg! Og om pappa så seg i deg, da ville han bare se en munn som sa: «Du er så flink, Maria, du er så søt. Jeg liker å se på deg. Du er jeg . . . og jeg er du. Kan du forstå det?»

Kan du se dette bildet? Det er tre fugler som morfar hadde da jeg var liten. De var tamme og spiste av handa mi. Så fløy de sin vei, hver til sitt . . . og døde, skulle jeg tro. Jeg skal også dø. Det trodde du ikke, hva?

Den må bare sove. Du må sove nå, sier den. Ikke se . . . frosten . . . som smyger . . . lyset . . . en strime over gulvet . . . på grenen . . . frosten er der nå. Vingene er varme . . . frosten kommer nærmere . . . det blir kaldere og kaldere og kaldere . . . nå sover fuglungen.

Gi meg et kyss, død! Nå skal jeg stenge, nå skal jeg låse, sove. For i grenselandet mellom søvnen og det våkne er alt mulig. Døden viser seg som en engel, som sier jeg bør gå tilbake inn i den søvnen som varer i all evighet.

En gang var jeg et lite barn . . . og da var jeg besatt av sannheten . . . men djevelen dyppet den i blod og åt den opp med kniv og gaffel. Etter det fantes ikke lenger noen sannhet, etter det fantes bare han . . .

Men en kald hånd på min skulder vekker meg, og jeg ser mine netters spøkelse, som alltid glemmer det også jeg skal glemme. Bildet av mine fugler har forsvunnet, og speilet har slått sprekker. Men morgenen kommer med sitt lys, som snart vil gjøre alle ansikter til løgner igjen.

Ser du . . . strimen av lys . . . over gulvet . . . den fører dit bort . . . til mitt rom . . . nå kommer frosten . . . jeg hører den . . . fuglungen ligger i sengen min . . . den gjemmer seg . . . frosten titter . . . han puster og puster og puster . . . nå setter han seg . . . frosten er der nå . . . det blir kaldt . . . vingene blir kalde, de fryser til is . . . frosten han . . . nå dør fuglungen. Nei, den sover bare, den sier til seg selv at den skal sove.

FUGLEPAPPA'N

av Staffan Götestam
oversatt av Svein Selvig

10g161908

Regi
Scenografi og kostymer
Musikk
Lys
Masker og parykker

Harry Guttormsen
Christian Egemar
Henning Sommerro
Morten Reinan
Else Lisø/Sissel Grønlie

De som er med:
Maria
Eva, hennes mamma
Jan Erik, hennes pappa
Anna, lege
Johnny, Marias venn

Marianne Nielsen
Kine Bendixen
Arne O. Reitan
Ragnhild Sølvberg
Lasse Kolsrud

Inspisient
Teknisk ansvarlig/rekvisitør
Sufflør
Lyd
Foto fra prøvene

Hans Nordø
Nils Johan Aarbu
Gerd Berntsen
Jan-Emil Indergaard
Guri Dahl

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt.

Teatret takker Tropica for utlån av fugl.

Program
Ansvarlig utgiver

May Selmer
Otto Homlung

NORGESPREMIERE 22. AUGUST 1987

Rettigheter: Folmer Hansen Teaterforlag

Foto: Nils Toldnes

FORESTILLINGENS INSTRUKTØR: HARRY GUTTORMSEN

Baker, jordbruker, fjøsavløser, lagerekspeditør, sosialarbeider - denne varierte og noe brokete bakgrunn førte forestillingens instruktør ad krokveier til regilinjen ved Statens Teaterhøgskole. Riktignok må det innrømmes at han hadde hatt kontakt med scenen før han kom så langt. Som entusiastisk hobbymusiker deltok han i sin tid i Trøndersk rockemesterskap, og som medlem av Ørland Teaterlag både spilte, instruerte, skrev og dramatiserte han forestillinger. Hans tilknytning til Trøndelag strekker seg lenger enn dette. I sine viktigste ungdomsår bodde han i Trondheim. Han har gått på Gerhard Schøning og på Katta - før dramalinjen ved Sund Folkehøgskole. Og han har jobbet med psykisk utviklingshemmede bl.a. på Jøssåsen i Malvik mens han var i sivil-tjeneste.

Etter eksamen fra teaterskolen i 1985 har han rukket å sette opp hele tolv forestillinger fordelt på syv av landets scener - deriblant publikumssuksessen «Skongpomling» på Trøndelag Teater forrige sesong. De har alle vært Norgespremiærer - ettersom Harry spesielt er opptatt av ny dramatik - og får han kombinere musikk med et «ungt» teateruttrykk, er han aller mest fornøyd. Og som man får se, spiller også musikken en viktig rolle i kveldens forestilling.